

var ikke formeget forlangt, men jeg troer, at det var meget formeget forlangt. Det behøves jo heller ikke; thi den ærede Minister har jo bebudet at ville stille Forslag til 3die Behandling om at bringe Loven tilbage i sin oprindelige Stikfelse. Der er altsaa Tid og Leilighed til at overveie Sagen paany, og da kan det være muligt, at den ærede Minister og andre ærede Medlemmer kunne bringe Majoriteten til en anden Overbeviisning; men at forudsætte, at dette skulde kunne gøres nu, et Dvarteer, som sagt, efterat Majoriteten har vedtaget Mindretallets Forslag, forekommer mig virkelig at være formeget forlangt. Jeg antager derfor, at Majoriteten vil gjøre heelt, hvad den har begyndt, ved ogsaa nu at vedtage Forslagene under Nr. 3 og 4.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun bemærke, hvad det ærede Thing vistnok vil have hørt og forstaaet, at der ikke er Spørgsmaal om Forlangender fra min Side; jeg forlanger hverken formeget eller forlidet; men jeg troede kun, at jeg skyldte Thinget, saa hurtigt som muligt, endnu bestemtere end tidligere at udtale mine Anskuelser med Hensyn til denne Sag. Jeg troer, at det er Noget, som man ligefrem skylder Thinget istedetfor at sidde stille under denne hele fortsatte Forhandling og saafærene ved den 3die Behandling komme frem med det igjen; dette har langt snarere i mine Dine en underlig Charakter. Jeg troede, at jeg skyldte strax, bestemt og klart at udtale, hvorledes jeg opfattede den Afstemning, som nylig havde fundet Sted, og jeg kan kun gjen tage, at det ligger i Forholdenes Natur, at jeg med Hensyn til det egentlige Principspørgsmaal, som man paa en meget uheldig Maade vil lægge ind i denne Sag, ikke i dette Dreblik kan udtale nogen Mening, hverken for eller imod. Jeg er i saa Henseende fuldkommen villig til at lade Sagen blive en saavelvillig og beredvillig Overveielse tildeel, som jeg kan, men jeg maa ogsaa forbeholde mig selv og mine Colleger, med hvem jeg har at overveie Sagen i Aarets Løb, først i næste Sammenkomst at forelægge det Resultat, som jeg efter en samvittighedsfuld Prøvelse finder

rigtig, uden nogensomhelst Forubindtagenhed, hverken i den ene eller anden Retning.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved

Lovudkastets § 3 vedtoges uden Afstemning, da Formanden fandt en saadan ufornuøden og den ikke forlangtes af Noget.

Formanden: Vi gaar derpaa til Afstemning over Mindretallets Forslag til § 4. Saavel med Hensyn til dette som det følgende Forslag af Mindretallet til § 6 skal jeg bemærke, at jeg vilde have betragtet det som en ligefrem Følge af den tidligere Afstemning, at de vare blevne vedtagne, og derfor ikke vilde have ladet dem komme til Afstemning, med mindre det udtrykkeligt var blevet forlangt. Dette er imidlertid nu skeet, idet der er blevet forlangt Afstemning derover ved Navneopraab af følgende Medlemmer: Christophersen, A. Larsen, E. Hansen, Lundgaard, Frolund, Andersen, J. Jørgensen, R. Olsen, Müllen, Jochumsen, J. A. Hansen og Sønderby.

Ved den paafølgende Afstemning blev

1) Mindretallets (S. A. Hansen og S. M. Petersen) Forslag til § 4:

I sidste Pasfus indsaettes istedetfor Ordene „Deel af samme“ Ordet „Tid“.

som det af Nedenstaaende vil sees, vedtaget med 49 Stemmer mod 38.

Saa

Anderesen; Barfob; Gage, A.; Hansen, J. A.; Hansen, E.; Hansen, N. A.; Hansen, N. P. Hasle; Jensen, Chr.; Jensen, J.; Jensen, P.; Johansen; Jochumsen; Jundær; Jørgensen, J.; Kjær; Knudsen, Peder; Knudsen, Poul; Larsen, A.; Larsen, R. P. G.; Lehmann; Lindahl; Lundgaard; Müllen; Nielsen; Nørsgaard; Olsen, P.; Olsen, R.; Pedersen, J.; Petersen, S. M.; Petersen, J. J.; Randlov; Rasmussen; Rimestad; Schroll; Schøler; Simonsen; Sønderby; Tscherning; Winther,